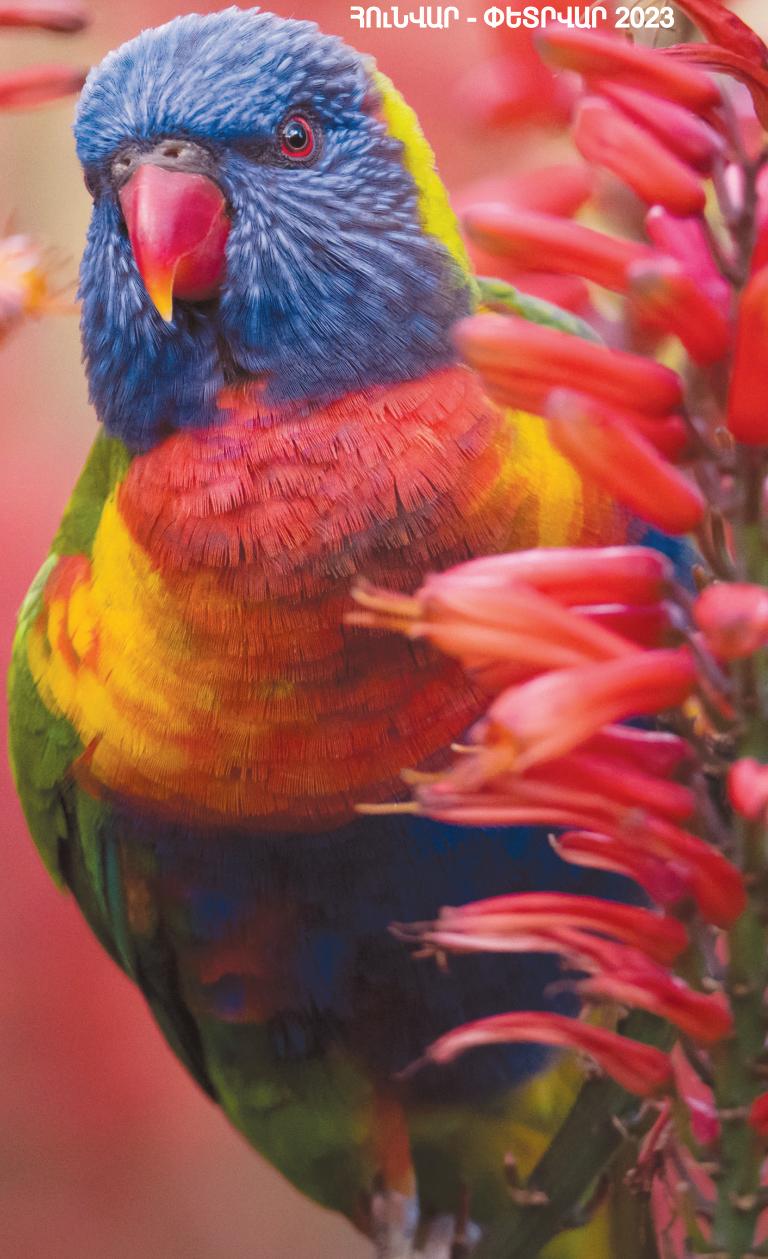
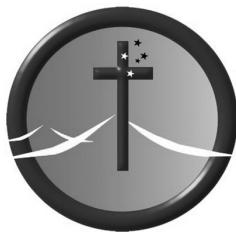

Ազդարարության Trumpet's Sound փող

54-րդ ՏԱՐԻ, ԿԱՄՏՐԱԼԵԱ
ՀՈԼՍՎԱՐ - ՓԵՏՐՎԱՐ 2023

Հայ Ավելարանական Եղբայրների Եկեղեցի ARMENIAN EVANGELICAL BRETHREN CHURCH

BI MONTHLY CHRISTIAN PUBLICATION
PUBLISHED BY THE
ARMENIAN EVANGELICAL BRETHREN CHURCH
112 SAILORS BAY ROAD, NORTHBridge,
NSW 2063 Australia

PASTOR HRATSH KIUJIAN
ARMENIAN EVANGELICAL BRETHREN CHURCH
PO BOX 1593, CHATSWOOD NSW 2057
email: pastor@armenianbrethren.org
URL: www.acmaust.org

«ԱԶԴԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ՓՈՂ» երկամսյա թերթը Սիդնեյի Հայ Ավելարանական Եղբայրների Եկեղեցու հրատարակությունն է: Պատասխանատու խմբագիր՝ հովիվ Հրաչ Գույնեցյան:

Այս թերթը անվճար բաժանվում է հայրենիքում: Ցանկացողները կարող են դիմել նշված հասցենով:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Մեղքը Հովհաննես Հրաչ Գույնեցյան

Փարավոնն ընդդեմ Աստծո (1) Դուռ Սթորմը

Ինչո՞ւ է Աստվածաշունչը Ակարագրում մահի՝

որպես քուն Ջորջ Հանր

«Արա նրա մահիճը երկարից էր...» Քաղված

Քրիստոսի վերադարձը, թագավորությունը

և երկրային վերջին դատաստամները (2) QMBC պանորամա

Հավատում եմ, վստահում եմ, շամալու եմ..... Նեյլ Բուքման

Ի՞նչ ես փնտրում Վեր. Հովսեփ Հովսեփյան

Հարսանիքը Վահիկ Եղիք. Հադադյան

Պարկեշտության արդյունքը Քաղված

Նոր տարին՝ առիթ նորոգության Քաղված

Մեղքը

Ինչո՞ւ ոչ ոք չի խոսում մեղքի մասին: Թվում է, թե քարոզիչները հոգնել են այդ մասին քարոզելուց: Արդյո՞ք նրանք մտահոգված են, որ որևէ մեկին չվիրավորեն: Բայց Հիսուսը համարձակորեն խոսում էր մեղքի մասին, և Աստվածաշունչը սկզբից մինչև վերջ խոսում է դրա մասին: Հիսուսի աշխարհ գալու միակ պատճառը մեղքն էր:

Քանի որ մեղքը նույնքան վտանգավոր և կործանարար է հիմա, որքան այն ժամանակ, երբ Ադամն ու Եվան կերան այդ պտուղը, պետք չէ դրան անլուրջ վերաբերվել: Ուշադրություն դարձրեք հետևյալ համարներին.

- «Քանի որ բոլորը մեղանչեցին և Աստծո փառքից զրկվեցին» (Հոռմ. 3:23):
- «Եթե խոստովաննք մեր մեղքերը, ապա Նա հավատարիմ ու արդար է՝ մեր մեղքերը մեզ ներելու և մեզ բոլոր անիրավություններից մաքրելու համար» (Ա Հովհ. 1:9):
- «Հիսուսը պատասխանեց նրանց. «Ծշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, ովք մեղք է գործում՝ մեղքի ծառա է»» (Հովհ. 8:34):

Մեղքը տիրում է, կործանում է, բաժանում է: Այսօրվա աշխարհում մենք շրջապատված ենք մեղքով փողոցում, ավտոբուսում, գնացքում, թերթերում, ամսագրերում, հեռուստացույցի և ռադիոյի հաղորդումներում: Բայց ահա թե ինչո՞ւ Հիսուսը եկավ: Նա եկավ՝ մեզ ցույց տալու փրկության ճանապարհը, որի կարիքն ունեինք, քանի որ բոլորս մեղք ենք գործել և զրկվել ենք Աստծո փառքից: Պողոս առաքյալը բացականչում է. «Ի՞նչ խոճալի մարդ եմ ես, ովք կազատի ինձ այս մահվան մարմնից»:

Բայց Հիսուսի արյունը մաքրում է մեզ մեր բոլոր մեղքերից: Ըկա ուրիշ անուն, ուրիշ անձ և ուրիշ Աստված, ով կարող է մեզ լվանալ ու ճյան պես սպիտակեցնել:

Դուք դիմե՞լ եք Հիսուսին: Սիլիոնավոր մեղավորներ ամբողջ աշխարհից ապաշխարել են և այսօր ազատվել են մեղքի գերությունից:

Նախկինում մենք մեղքի ստրուկներ էինք, բայց Աստծո շնորհը մեզ ազատեց: Եթե Տերն է ձեզ ազատել, դուք իսկապես ազատ եք:

Հ. Գ.

Փարավոնն ընդդեմ Աստծո (1)

Փարավոնը երեք մեթոդ օգտագործեց Աստծուն դիմադրելու համար: Նա օգտագործեց կախարդներին՝ փորձելով ցույց տալ, որ ինքը նույնքան լավն է, նույնքան մեծ կամ նույնքան հզոր է, որքան Աստված: Նա դիմադրեց Աստծուն՝ խստացնելով իր սիրտը: Նա Մովսեսին արձակելու շատ սահմանափակ առաջարկներ արեց:

1. Կախարդները

Որոշ մարդիկ պատկերացնում են, թե իրենք կարող են անել այնպիսի բաներ, որոնք իրականում կարող է անել միայն Աստված: Մովսեսի օրերում կախարդներն այնպես էին վարչում, ասես Աստված լինեն: Նրանց նպատակն էր խանգարել փարավոնին՝ հասկանալու, թե որքան հզոր է Աստված, խանգարել Մովսեսին իր աշխատանքում: Միևնույն ժամանակ նրանք փորձում էին ապացուցել, որ Աստծո պես հզոր են:

Գրեթե բոլոր առումներով այսօր ամեն ինչ նույնն է: Մտածեք այսօրվա աշխարհում գիտության մեջ կյանք ստեղծելու փորձերի մասին:

Կային երեք ոլորտներ, որտեղ կախարդները փորձում էին ապացուցել, որ կարող են գերազանցել Աստծուն: Առաջինը՝ փարավոնը կանչեց նրանց, երբ Մովսեսի գավազանը օճ էր դարձել: Ելից 7:11-13-ը մեզ ասում է, որ կախարդները գցեցին իրենց գավազանները, և դրանք օճ դարձան: Սակայն կախարդները չէին կարող կյանք առաջացնել: Նրանք իրենց հետ վերցրել էին հմայված օճեր, որոնք սկսեցին շարժվել, երբ գետնին գցվեցին: Կարելի է պատկերացնել նրանց զարմանքը, երբ Ահարոնի գավազանը կուլ տվեց այս օճերին:

Կախարդների երկրորդ նմանակումը ջուրը արյուն դարձնելն էր:

Քանի որ Նրանք կարող էին դա անել իրենց գաղտնի արվեստով, փարավոնի սիրտը մնաց կարծրացած: Նա չլսեց Մովսեսին ու Ահարոնին, ինչպես որ Տերն էր ասել: Ելից 7:22-23-ում ասվում է, որ փարավոնը վերադարձավ իր տուն, և դա էլ չազդեց նրա սրտի վրա:

Կախարդները դեռ կարողանում էին իրենց գաղտնի արվեստով գորտեր արտադրել: Այնուամենայնիվ, սա չպետք է մեզ զարմացնի: Այնքան շատ գորտեր կային, հատկապես Նեղոսի մոտ, որ կախարդների համար դժվար չէր գորտեր առաջացնելլ: Փարավոնը շարունակում էր խստացնել իր սիրտը Տիրոջ դեմ:

Սակայն իրավիճակը կտրուկ փոխվեց, եթե Մովսեսը հողից մժեռ առաջացրեց: Կախարդները իրենց գաղտնի արվեստով փորձեցին մժեռ առաջացնել, բայց չկարողացան: Նրանք ստիպված էին ընդունել, որ սա Աստծո կարողությունն է:

Կախարդներն իրենց կարողության մեջ որոշակի սահմաններ ունեին: Նրանք կարող էին հակառակվել Աստծուն, բայց այնքան, որքան Նա թույլ կտար: Նրանք կարող էին հմայել օձերին, որպեսզի նմանվեն գավազանների: Նրանք կարող էին ջուրը վերածել «արյան» և ձեռքի խորամանկությամբ գորտեր առաջացնել, բայց հողից կյանք ստեղծելլ բոլորովին այլ հարց էր:

Վեցերորդ պատուհասով կախարդների վիճակն ավելի վատացավ: Նրանք չկարողացան կանգնել Մովսեսի առաջ՝ բարախսապալարների պատճառով, որովհետև բարախսապալարները հասան կախարդներին և բոլոր եգիպտացիներին: Նրանք, ովքեր անընդհատ հակառակում են Տիրոջը, կարող են սպասել, որ կզա մի ժամանակ, եթե Նա քայլեր կձեռնարկի իրենց դեմ: Սա Բ Տիմ. 3:6-9-ի պատգամն է, որը ցույց է տալիս, որ սահմաններ են դրվել եգիպտացի կախարդների վրա:

Հիշենք, որ միշտ էլ հակառակություն է եղել Աստծո և Նրա պատգամի դեմ: Երբեմն մոգությունը օգտագործվել է մարդկանց աչքերը կուրացնելու համար: Երբեմն գիտությունը մեջբերվել է՝ «ապացուցելու», որ Աստծո Խոսքն անհնար է: Մենք կարող ենք ակնկալել, որ հակառակությունը կշարունակվի մինչև Տիրոջ վերադարձը: Բայց Նրա Խոսքը հավիտյան անփոփոխ կմնա:

Իրականում մենք կարող ենք ակնկալել, որ նրանք, ովքեր հակառակվում են Քրիստոսին, ինչոր կերպ կհակառակվեն նաև մեզ: Երբեմն հակառակությունը լինելու է ինտելեկտուալ, երբեմն՝ անձնական: Բայց մենք պետք է գիտակցենք, որ Նա, ով մեր մեջ է, ավելի մեծ է, քան նա, ով աշխարհում է:

2. Փարավոնի խստացած սիրտը

Աստված, ով գիտի վերջն ի սկզբանե, գիտեր, որ փարավոնը բույլ չի տա Իսրայելին հեռանալ, եթե զորավոր հրաշքներ չտեսնի: Չնայած Նա բազմապատկեց Իր նշաններն ու հրաշքները Եգիպտոսում, փարավոնը չլսեց: Մինչ Մովսեսը Քորեքում էր, Աստված ասաց, որ կիստացնի փարավոնի սիրտը:

Սակայն մինչ Աստված կիստացներ փարավոնի սիրտը, փարավոնն ինքն անընդհատ խստացնում էր իր սիրտը: Նա խստացրեց իր սիրտը, երբ Ահարոնը գավազանը վերածեց օձի: Նա խստացրեց իր սիրտը, երբ Նեղոսի ջուրը վերածվեց արյան: Գորտերի պատուհասից հետո, երբ փարավոնը տեսավ, որ դադար կա, խստացրեց իր սիրտը և չլսեց Մովսեսին ու Ահարոնին, ինչպես Տերն էր ասել: Նա դեռ խստացնում էր իր սիրտը այն բանից հետո, երբ կախարդները նրան ասացին, որ մժեղների պատուհասը Աստծոն ձեռքով է եղել: Նույնը եղավ շնաճանճերի պատուհասից և անասունների կոտորածի պատուհասից հետո:

Սակայն թարախապալարների պատուհասից հետո կարդում ենք, որ Տերը խստացրեց փարավոնի սիրտը, որպեսզի նա չլսի Մովսեսին ու Ահարոնին: Մորեխների պատուհասից առաջ նույնպես Աստված Մովսեսին ասաց, որ կիստացնի փարավոնի սիրտը:

Ինչո՞ւ են խստացել մարդկանց սրտերը: Երկու հիմնական պատճառ կա: Առաջին՝ մարդը մտադիր է մնալ Աստծոն դեմ ապստամբության մեջ: Երկրորդ՝ նա նաև վճռական է՝ վերահսկելու իր կյանքը:

Իսկ ո՞վ է խստացնում սրտերը: Ակզրում մարդիկ են խստացնում իրենց սրտերը: Այնուամենայնիվ, ինչոր փուլում Աստված կարող է ուժեղացնել Աստծոն դեմ ապստամբելու մարդկանց որոշումները: Ըստ Հռոմ. 1-ին գլուխ՝ Պողոսի պատգամը հաստատում է դա. «Եվ քա-

նի որ չկամեցան Աստծուն ճանաչել, Աստված էլ նրանց անարգ մըտքերի մատնեց, որպեսզի անվայել բաներ անեն»: Քանի որ մարդիկ չեն սիրում պահպանել Աստծո մասին գիտելիքը, Նրա բարկությունն ընկնում է նրանց վրա: Աստված փաստորեն ամրացնում է այն որոշումը, որ մարդիկ կայացնում են իրեն մերժելու համար:

Այնուամենայնիվ, Աստված նման կերպով չի վարվում մարդու հետ, քանի դեռ վերջինս հստակ չի արտահայտում, որ իր կյանքում Աստծուն երբեք չի ընդունելու: Փարավոնը լիովին պատասխանատու էր իր կայացրած որոշումների համար, և նույնը վերաբերում է բոլոր մարդկանց այսօր:

Վյոր՝ մեզ համար

Մարդկանց հետ Աստծո փոխարարերությունների շարունակական սկզբունքներից մեկն այն է, որ Նա չի ստիպի մարդկանց հնագանդվել իրեն իրենց կամքի հակառակ: Եթե մարդիկ ուզում են գնալ իրենց ճանապարհով, Նա ուժով չի կանգնեցնում նրանց: Աստված փնտրում է այն մարդկանց, ովքեր կինազանդվեն իրեն, քանի որ սիրում են իրեն:

Սենք պետք է որոշենք՝ հնազանդվելո՞ւ ենք Աստծուն, թե՞ դեմ ենք կանգնելու Նրան: Սենք խնդրում ենք ձեզ հավատալ և հնազանդվել, քանի դեռ ժամանակ ունեք դա անելու համար:

Դոն Սքորմբ
(Շարունակելի)

«Զգուշացե՛ք, չինի թե մեկը ձեզ գերի դարձնի փիլիսոփայությամբ և դատարկ խարեւությամբ, որոնք հիմնված են մարդկային ավանդությունների,

կամ աշխարհի սկզբունքների վրա, և ոչ թե Քրիստոսի:

Քանզի Նրա մեջ է բնակվում Աստվածության
ամբողջ լիությունը՝ մարմնապես»:

Կող. 2:8-9

Ինչո՞ւ է Աստվածաշունչը նկարագրում մահը՝ որպես քուն

Քանի որ այս փոխաբերությունն օգտագործվում է Հին Կտակարանում, այստեղից էլ կսկսենք: Այն կապված է երրայերեն երեք բառերի հետ՝ «shakab», որ նշանակում է «պառկել», «yashen», որ նշանակում է «քնել», և «shenah», որ նույնպես նշանակում է «քնել»:

Աստվածաշնչի ամենահին գրքերից մեկում մահը նկարագրված է որպես «հողափոշու մեջ պառկել» (Հոր 7:21, 20:11, 21:26): Ընդունված է ասել, որ մահացած իսրայելացու մարմինը ննջում է իր նախնիների հետ (Ծննդ. 47:30, Դատ. 31:16, Բ Թագ. 7:12, Գ Թագ. 2:10): Այստեղ տեսնում ենք, որ ինն օրերում մահը կապված է հանգստանալու նպատակով պառկելու հետ:

Սաղմոսներում մահը նկարագրվում է որպես «մահվան քուն» (Սադ. 13:3, 90:5), իսկ ասորեստանցիների բանակի վախճանը նկարագրված է որպես «իրենց քնից ննջեցին»-ը (Սադ. 76:5): Բարեկոնի վերաբերյալ Աստծո կանխատեսած դատաստանում ասվում է «մշտնջենական քուն մտնեն և չարթնանան» (Երեմ. 51:39, 57): Այստեղ տեսնում ենք, որ իսրայելացիների մահը կապում են քնելու հետ: Այս փոխաբերությունն ակնհայտ է նաև հունական դիցարանության մեջ:

Հետևյալ համարում թարգմանիչների կողմից է ավելացվել «ննջողներից» բառը, քանի որ բնագրում չկա այն. «...և երկրի հողում ննջողներից շատերը պիտի զարթնեն, ոմանք՝ հավիտենական կյանքի համար, իսկ ոմանք՝ հավիտենական նախատինքի ու հավիտենական անարգանքի» (Դան. 12:2): Ակնհայտ է, որ այս համատեքստում «ննջել» նշանակում է «մահանալ», իսկ «երկրի հողում ննջող»՝ մահից հետո մարմնի իրավիճակ (դիակ): Այսպիսով, մահվան համատեքստում «ննջել» բառը վերաբերում է դիակին: Ուստի «զարթնել» նշանակում է մարմնի հարություն ստանալ: Այստեղ տեսնում ենք հստակ ցուցում առ այն, որ մահը մարմնի վերջը չէ:

Նոր Կտակարան

Եվ Հիսուսը, և՝ Պողոսը Աստվածաշնչում օգտագործում են «ննջել» բառը՝ որպես մահվան փոխարերություն: Նրանք այս փոխարերությանը ծանր էին Հին Կտակարանի իրենց գիտելիքներից:

Հունարեն «κοίμαο» բառը նշանակում է «քնել կամ մեռնել»: Նմանապես՝ հունարեն «καθευδο» բառը նշանակում է «քնել կամ քնած»: Երկու բառերն ել փոխարերաբար օգտագործվում են մահվան համար, իսկ որոշակի հատվածի իմաստը որոշվում է այն համատեքստով, որում օգտագործվում է:

Փոխարերության ամենապարզ բացատրությունը տրված է Սուրբ Գրքի հետևյալ հատվածներում.

- «Այս բաներն ասաց Նա. և դրանից հետո ասաց նրանց. «Մեր բարեկամ Ղազարոսը քնած է, բայց Ես գնամ, որպեսզի նրան քնից արքնացնեմ»: Աշակերտները Նրան ասացին. «Տե՛ր, եթե քնել է, կլավանա»: Բայց Հիսուսը նրա մահվան մասին էր ասում, մինչդեռ նրանք կարծեցին, թե քնելով հանգստանալու մասին է խոսում: Այն ժամանակ Հիսուսը հայտնապես ասաց նրանց. «Ղազարոսը մեռավ»» (Հովի. 11:11-14):
- «Չենք ուզում, եղայրներ, որ անգետ լինեք ննջեցյալների վերաբերյալ, որ չտրտմեք, ինչպես ուրիշները, որոնք հույս չունեն» (Ա Թես. 4:13):

Փոխարերությունն օգտագործվում է՝ մատնանշելու մահը.

- Աղջիկը, ով մահացավ և հարություն առավ (Մատթ. 9:24, Մարկ. 5:39, Ղուկ. 8:52)
- Ղազարոս (Հովի. 11:11-14)
- Որոշ աստվածապաշտ մարդիկ, ովքեր մահացել են Հին Կտակարանի ժամանակաշրջանում (Մատթ. 27:52)
- Ստեփանոս (Գործը Առաքելոց 7:60)
- Դավիթ (Գործը Առաքելոց 13:36)
- Ամուսին (Ա Կորնիթ. 7:39)

- Ոմանք, ովքեր չարաշահում էին Տիրոջ ընթրիքը (Ա Կորնք. 11:30)
- Քրիստոնյաներ (Ա Կորնք. 15:6, 18, Ա Թես. 4:13-15)
- Մարդիկ, ովքեր մահացել են Հին Կտակարանի ժամանակաշրջանում (Ա Կորնք. 15:20)
- Հրեա նախնիները (Բ Պետ. 3:4)

Նաև Ա Կորնք. 15:51 և Ա Թես. 5:10-ում է ասվում, որ ոչ բոլոր քրիստոնյաները կմահանան (կամ կննջեն), քանի որ քրիստոնյաների մարմինները, որոնք կենդանի են հավշտակության ժամանակ, կվերափոխվեն՝ առանց մահվան միջով անցնելու:

«Մահ», «հեռանալ» և «քուն»

Ինչպե՞ս է մահը նման քնի: Քունը քնելու և արքնանալու միջև ընկած ժամանակահատվածն է, երբ մարմինը հանգստանում է: Դա ժամանակավոր վիճակ է, ոչ մշտական: Ինչպե՞ս է մահը ժամանակավոր վիճակ, այլ ոչ թե մշտական կամ հավերժական: Աստվածաշունչը ստվորեցնում է, որ թեև մեր մարմինը մահից հետո քայրավում է, այն հարություն կառնի ապագայում: Իրականում բոլորը մահից հարություն կառնեն (Գործ 24:15): Հիսուսն ասաց. «Սրա վրա մի զարմանաք, որովհետև ժամը գալիս է, երբ բոլորը, որ գերեզմաններում են, Նրա ձայնը այսի լսեն: Եվ դրւս պիտի գան. նրանք, որ քարի են գործել՝ կյանքի հարությանը, և նրանք որ չար են գործել՝ դատապարտության հարությանը» (Հովհ. 5:28-29): Այստեղ բարությունը փրկության վկայությունն է, իսկ չարությունը՝ անհավատության:

Մահվան ժամանակ տեղի է ունենում մարմնի և հոգու բաժանում, և հավատացյալի հոգին վերադառնում է Քրիստոսին (Բ Կորնք. 5:8): Երբ Նոր Կտակարանում «քուն» բառն օգտագործվում է մահվան առնչությամբ, ապա դա վերաբերում է մարմնին, ոչ թե հոգուն: Մարմինը «քնած» է մինչև իր հարությունը:

Ասում են, որ վաղ քրիստոնյաները իրենց բաղման վայրերը կոչել են «coimeterion» (կամ «քնելու վայրեր», մի եզրույթ, որն օգտագոր-

ծել են հույները՝ օտարների համար նախատեսված հանգստի տունը նկարագրելու համար):

Մահից հետո հոգու վիճակը նկարագրված է մեծահարուստի պատմության մեջ (Ղոկ. 16:22-31): Նրա մահից հետո մեծահարուստը ծավալուն զրոյց ունեցավ Աքրահամի հետ, որը մահացել էր մոտ 2000 տարի առաջ: Նմանապես Սովուն ու Եղիան խոսեցին Հիսուսի հետ Այլակերպության լեռան վրա (Մատթ. 17:3, Մարկ. 9:4, Ղոկ. 9:30-31): Սովուր մահացավ մոտ 1400 տարի առաջ, իսկ Եղիան հափշտակվեց մոտ 850 տարի առաջ: Սա համահունչ է մահից հետո Տիրոջ հետ ապրող հավատացյալի հոգուն: Մահվան ժամանակ հոգու մասին աստվածաշնչյան փոխաբերությունը «հեռացումն է», քանի որ հոգին հեռանում է մարմնից՝ Քրիստոսի հետ լինելու համար, ինչը ավելի լավ է, քան երկրի վրա կյանքը (Բ Կորնթ. 5:8, Փիլիպ. 1:23):

Արթնանալ

Ինչպես մարդիկ արթնանում են քննելուց հետո, այնպես էլ ապագայում մեր մարմինները հարություն կառնեն: Առաջին հարությունը տեղի է ունենալու տարրեր փուլերով, ներառյալ հափշտակությունը (Ա Կորնթ. 15:20, Մատթ. 27:52-53, Ա Թես. 4:16, Հայտ. 20:4): Այն ներառում է Հիսուս Քրիստոսին և բոլոր նրանց, ովքեր Վստահել են Աստծուն: Արանք պարզւատրվում են Քրիստոսի ատյանի առաջ (Բ Կորնթ. 5:10): Նրանք Տիրոջ հետ հարություն են առնում դեպի հավիտենական կյանք և անմահություն:

Երկրորդ հարությունն այն է, երբ նրանք, ովքեր մերժել են Աստծո վկայությունը, դատվում են Սեծ Սպիտակ Գահի առաջ (Հովհ. 5:29, Հայտ. 20:4-5, 12-13): Պատիմը կրակի լիճը նետվելու է, որտեղ նրանք հավիտյան կտանջվեն: Նրանք հարություն են առնում դատապարտության և Տիրոջ ներկայությունից վտարման համար:

Այսպիսով, մահվան մասին քնի փոխաբերական իմաստը պետք է նախազգուշացում լինի հարությանը պատրաստ լինելու համար, երբ մենք կհանդիպենք Հիսուսին՝ որպես Փրկչի կամ Դատավորի:

Զորջ Հառուր

«Ահա նրա մահիճը երկաթից էր, երկարությունը ինը կանգուն, իսկ լայնությունը չորս կանգուն է՝ մարդու կանգունով» (Բ Օր. 3:11)

Այս ուշագրավ համարը հարկավոր է բացատրել: Խոսքը Ովգ թագավորի մահճի մասին է. նա զահակալել է 3500 տարի առաջ Գոլանի բարձունքներում, որոնք այսօր հայտնի են Սերծակա Արևելքի իրադարձություններով: Նրա մահճակալն ուներ արտասովոր չափ՝ մոտավորապես չորս մետր երկարություն և երկու մետր լայնություն: Աստվածաշունչը հենց այնպես չի բերում ապշեցնող փաստեր: Ովգ թագավորն ապրում էր սեփական կանոններով. նա անարգում էր Աստծուն: Սակայն ո՛չ նրա հսկայական հասակը, ո՛չ քաջ բանակը նրան չօգնեց. Աստված հարվածեց նրան:

Սակայն այս ամենն ի՞նչ կապ ունի նրա հսկայական մահճակալի հետ: Ուշադրություն դարձեք «մարդու կանգունով» արտահայտությանը: Սա չափանիշ էր: Հիմնական իմաստն այն է, որ Ովգ թագավորը միշտ կիրառել է մարդկային չափանիշներ ոչ միայն իր մահճակալի վերաբերյալ, այլև իր կյանքի: Սա բնորոշ է նաև ժամանակակից մարդկանց: Նրանք վարվում են այնպես, կարծես չկան Աստծո պատվիրանները: Ինքնարտահայտումը, ուրիշների հաշվին հաստատվելու փափազը, սեփական գերազանցության զգացումը մեր ժամանակների հատկանիշներն են: Մենք հաճախ լսում ենք այսպիսի խոսքեր. «Մի՞թե ես մեղավոր եմ: Իհարկե, ո՛չ: Նայեք ուրիշներին»: Նույնիսկ մեր լավագույն հատկանիշները զնահատվում են մարդկային չափանիշներով:

Սակայն Աստված այլ չափանիշ ունի. «Օրինեցեք ձեզ հալածողներին, օրինեցեք ու մի՛ անիծեք...Եթե թշնամիդ քաղցած է, կերակրի՛ր նրան, եթե ծարավ է, ջո՛ր տուր նրան»: Մեզանից ո՞վ է հետեւում այս պատվիրաններին: Աստված ուժ է տալիս այսպես վարվելու, եթե մեր փոխարարերությունը Նրա հետ նորոգված է: Մարդը չի կարող մշակել ճիշտ չափանիշ:

Քաղված

Քրիստոսի վերադարձը, թագավորությունը և երկրային վերջին դատաստանները (2)

4. Բարելոնի համար խորը սուզը (18:9-19)

Այս համարներում երկրի թագավորները, առևտրականներն ու ծովի ճանապարհով առևտուր անողները երգում են ասես հուղարկավորության մի երգ, երբ հետվում կանգնած՝ ականատես են լինում Բարելոնի լիակատար կործանմանը: Նրանք, կործանման արագությունից ապշած, ասում են. «Վա՝ յ, վա՝ յ քեզ, մեծ Բարելոն քաղաք, հզո՞ր քաղաք, որ մեկ ժամում եկավ քո դատաստանը» (Հայտ. 18:10, 16-17, 19):

Երկրի թագավորները կհասկանան, որ աշխարհի առևտրային և սոցիալական կյանքը կլործանվի: Երկրի առևտրականները և ծովային առևտրականները կհասկանան, որ Բարելոնի առևտուրը և աշխատանքի ու աշխարհիկ վայելքի մեծ աղբյուրները ընդմիշտ կվերանան: Այս ապրանքների բազմազանության ու շատության մասին որոշակի պատկերացում կարելի է ծեռք քերել քասանութ տեսակի ապրանքների ցանկից, որը տրված է 12-13-րդ համարներում: Դրանք կարող են դասավորվել հետևյալ կերպ:

1. Արժեքավոր իրեր և զարդեր՝ ոսկի, արծաթ, պատվական քարեր, մարգարիտներ:
2. Թանկարժեք հանդերձներ՝ բեիեզներ, ծիրանի, մետաքս ու որդան կարմիր:
3. Թանկարժեք կահույք՝ պատրաստված թանկարժեք փայտից, փոլոսկրից, պղնձից, երկարից ու մարմարից:
4. Համեմունքներ և օճանելիքներ՝ կինամոն, անուշահոտ յուղեր, զմուռս և խունկ:
5. Սնունդ հարուստների համար՝ զինի, ձիթապտղի յուղ, ազնիվ ալյուր, ցորեն, խոշոր եղերավոր անասուններ, ոչխարներ:
6. Շոայլ ցուցադրություններ՝ ձիեր և կառքեր:

7. Մարդկանց վաճառք՝ մարդկանց մարմիններ և հոգիններ:

Այս ցուցակից պարզ է դառնում, որ Բարեկոնը կդառնա վերջին օների գերծանքաշային տիրույթը, որը կգնի ապրանքներ ամբողջ աշխարհից, կպահի դրամը և կվաճառի շահույթ ստանալու նպատակով: Նա կիհանա ինքն իրենով, և Աստծո մասին ընդհանրապես հիշատակում չի լինի: Բայց հետո վերջը կգա:

Պետք է նկատենք, որ Հովհաննեսը տեսիլքում տեսավ այն ապրանքները, որոնց ծանոթ էր իր ժամանակներում: Նեղության շրջանի Բարեկոնի ապրանքները, անկասկած, շատ առումներով տարրեր կլինեն, ավելի շատ համահունչ այն ամենին, ինչին ծանոթ ենք այսօր:

5. Ուրախություն Երկնքում (18:20 - 19:10)

Բարեկոնի կործանումից մի քանի տարի առաջ կլինեն նրանք, ովքեր կսպանվեն Աստծո Խոսքի և նրանց հավատարիմ Վկայության պատճառով: Երկնքում կլսվի նրանց բարձր ճայնը, որոնք աղաղակում են՝ ասելով. «Ով սուրբ ու ճշմարիտ Տեր, մինչև ե՞րբ դատաստան չես տեսնելու ու մեր արյան վրեժը չես պահանջելու երկրի բնակիչներից» (Հայտ. 6:10): Տերն այժմ պատասխանում է նրանց հարցին՝ հեղեղով աստվածային դատաստանները երկրի վրա:

Այնուհետև իրեշտակներին և Երկնքում փրկվածներին հրամայվում է ուրախանակ: Օգտագործված բառերը ուսանելի են և ցոյց են տալիս, որ Աստված հիշում է Իր ժողովրդի դեմ կատարված բոլոր հանցագործությունները՝ Հին Կտակարանի ժամանակներից մինչև ներկա դարաշրջանի վերջը (հմմտ. Հայտ. 18:5): «Ուրախացե՛ք նրա վրա, երկինք ու սուրբ առաքյալներ և մարգարեներ, որ Աստված ձեր վրեժը լուծեց նրանից» (Հայտ. 18:20, հմմտ. 18:24): Այստեղ տեսնում ենք, որ բոլոր դարերի սրբերը, Նոր Կտակարանի ժամանակների առաքյալները և Հին Կտակարանի ժամանակների մարգարեները կանչված են ուրախանալու, քանի որ արդարությունը վերջապես տիրեց ամբարիշտների վրա:

Այնուհետև մի զորավոր իրեշտակ վերցնում է աղորիքի մեծ քարի պես մի քար և այն նետում ծովը, որպեսզի դրամատիկ կերպով ցոյց տա, թե ինչպես է Բարեկոնը լիովին ու դաժանորեն կործանվելու և

այլս երբեք չի բարձրանալու: Նրա սահմաններում այլս երբեք երաժշտություն չի լսվի և երաժշտութեր չեն լինի: Նրա սահմաններում այլս առևտրականներ չեն գտնվի: Նրա սահմաններում այլս աղորդիքի ձայն չի լսվի, ճրագի լույսն այլս երբեք չի փայլի, և փեսայի ու հարսի ձայններն այլս չեն լսվի (Հայտ. 18:21-23): Սա ցույց է տալիս, թե որքան հիմնավոր և հեռուն գնացող կլինեն դատողությունները:

Այնուհետև Հովհաննեսը Երկնքում լսում է մի մեծ բազմության բարձր ձայն. «Ալելուիա՝, փրկություն, փառք, պատիվ ու զորություն մեր Տեր Աստծուն, քանի որ ճշմարիտ ու արդար են Նրա դատաստանները» (Հայտ. 19:1-3): Այնուհետև 24 երեցները և չորս կենդանիները գետին են ընկնում ու երկրպագում Աստծուն, որ նստում է գահին: Նրանք աղաղակում են. «Ամեն, ալելուիա՛»: Սրան ավելանում է մի ձայն զահից, որն ասում է. «Փառարաննեք մեր Աստծուն, Նրա բոլոր ծառաներ, և դո՛ք, որ երկնչում եք Նրանից, փոքրեր և մեծեր» (Հայտ. 19:4-5):

Այնուհետև Հովհաննեսը լսում է Երկնքում մի մեծ բազմության ձայն, շատ ավելի բարձր, քան այն, ինչ արդեն լսել եք. «Լսեցի մի մեծ բազմության ձայն, շատ ջրերի ձայնի պես ու սաստիկ որոտումների ձայնի պես» (Հայտ. 19:6): Այժմ, երբ կեղծ Քրիստոսը և երկրի վրա գտնվող կեղծ եկեղեցին դատվել են, ճշմարիտ եկեղեցին կարող է դրսեւրվել իր ողջ փառքով և մաքրությամբ: Երկինքը գոռում է. «Ալելուիա՛, քանի որ մեր Ամենակալ Տեր Աստվածը բազավորում է: Ուրախանանք ու ցնծանք ու փառք տանք Նրան, քանի որ հասավ Գառնուկի հարսանիքը, ու Նրա կինը ինքն իրեն պատրաստեց: Եվ նրան տրվեց, որ բեհեղ հազնի, մաքուր ու լուսափայլ. քանի որ բեհեղը սրբերի արդարությունն է» (Հայտ. 19:6-8): Այս հարսանիքը անմիջապես տեղի կունենա Երկնքում, նախքան Տեր Հիսուսը կվերադառնա՝ ստանձնելու երկրի կառավարման դեկը:

Այնուհետև Հովհաննեսին ասվեց, որ գրի. «Երանելի են նրանք, որ կանչված են Գառնուկի հարսանիքի ընթրիքին» (Հայտ. 19:9): Բայց ովքե՞ր են հրավիրված հյուրերը: Մենք հավատում ենք, որ նրանք Հին Կտակարանի հավատացյալներն են: Հովհաննես Սկրտիչը նրանցից մեկն է: Նա ասաց. «Փեսան նա է, որ հարսն ունի: Փեսայի

բարեկամը, որը կանգնում է և լսում է նրան, մեծապես ուրախանում է փեսայի ձայնով. այս իմ ուրախությունը ուստի կատարյալ է» (Հովհ. 3:29): Այսպիսով մենք կարծում ենք, որ Հովհաննես Ակրտիչը մեծարվելու է Հին Կտակարանի բոլոր հավատացյալների հետ Գառան հարսանեկան ընթրիքի ժամանակ: Եվ որպեսզի դա այդպես լինի, նրանք կպատասխանեն հրեշտակապետի ձայնին և եկեղեցու հետ միասին կհափշտակվեն մինչև Նեղության սկսվելը (տես Ա Թես. 4:16-17):

Հովհաննես առաքյալը այնքան ճնշված էր հարսանիքի տեսիլքից և Գառնուկի հարսանեկան ընթրիքից, որ ընկավ հրեշտակի ոսքերի առջև՝ նրան երկրպագելու համար: Բայց հրեշտակը կանգնեցրեց նրան՝ ասելով. «Մի՛ արա այդ բանը... Աստծուն երկրպագի՛ր»: (Հայտ. 19:10, հմնտ. 22:9): Սա համընկնում է այն խոսքի հետ, որը Տեր Հիսուսը մեջբերեց սատանայի կողմից փորձվելու ժամանակ. «Ո՞ն Տեր Աստծուն միայն պիտի պաշտես և միայն Նրան ծառայես» (Մատթ. 4:10): Այնուհետև հրեշտակն ավելացրեց. «Որովհետև Հիսուսի վկայությունը մարգարեության հոգին է», այսինքն՝ մարգարեության իրական նպատակը Հիսուսի Անձի և գործի մասին վկայություն տալն է:

6. Քրիստոսի հաղթական վերադարձը (19:11-21 - 20:1-3)

Հին Կտակարանի գրողները և մարգարեները անհամբեր սպասում էին այն օրվան, երբ Մեսիան ինչ-որ կերպ երկիր կգա Իր ողջ աստվածային թագավորական փառքով և կկառավարի խաղաղության ու արդարության մեջ: Իր տառապանքներում Հորն ասաց. «Զանի որ գիտեմ՝ իմ Փրկագնողն ապրում է, ու վերջին օրը Նա կանգնելու է երկրի վրա» (Հոր 19:25): Անդրադառնալով Տիրոջը՝ Զաքարիան գրեց. «Եվ այն օրը նրա ոտները պիտի կանգնեն Զիրենյաց լեռան վրա» (Զաք. 14:4): Հովհաննես առաքյալը գրեց. «Ահա նա գալիս է ամպերով, և ամեն աչք նրան կտեսնի» (Հայտ. 1:7):

Ծարունակելի

Հավատում եմ, վստահում եմ, ջանալու եմ

Գործը Առաքելոց գիրքը կարդալիս կնկատեք, որ այն ժամանակ-վա մկրտությունը միանգամայն տարբերվում էր մերօրյա եկեղեցիներում կիրառված մկրտությունից: Գործը Առաքելոց գրքում մկրտությունների ինը պատմություններից յուրաքանչյուրում (տե՛ս Գործը 2, 8 (Երկու անգամ), 9, 10, 16 (Երկու անգամ), 18, 19) մարդիկ կարծես մկրտվել են այն նույն օրը, երբ հավատքի են եկել:

Առաքյալները չեն հավատում կամ չեն սովորեցնում, որ մարդը փրկված է մկրտության ակտով, այլ այն, որ մկրտության ժամանակ մարդը հայտարարում է իր հավատքն ու դավանությունը Աստծո և մարդկանց առջև և այսպես սկսում իր նոր կյանքը որպես Քրիստոսի աշակերտ:

Որոշ առումներով մկրտությունը նման է ամուսնության արարողությանը: Երբ երկու հոգի որոշում են ամուսնանալ, նրանք կազմակերպում են հարսանիք, որտեղ հրապարակայնորեն հայտարարում են միմյանց հանդեպ իրենց հավատարմության մասին և այդպիսով սկսում են իրենց ամուսնական կյանքը: Նմանապես՝ առաքյալները մկրտությունը տեսան որպես մի արարողություն, որով մարդը ցույց է տալիս, որ սկսել է ապրել որպես Քրիստոսի աշակերտ: Դուք հավատացիք և հետևաբար մկրտվեցիք՝ հայտարարելու ձեր հավատքը և ձեր նվիրվածությունը Տիրոջը:

Երբ անձը փափագում է մկրտվել, մենք կարող ենք նրան երեք պարզ հարց տալ.

- Առաջին՝ արդյոք հավատո՞ւմ եք, որ այն Մարդը, որը ժամանակին հայտնի էր որպես Հիսոս Նազովեցի, Աստծո Որդին է, որն աշխարհ է ուղարկվել Հոր կողմից՝ փնտրելու և փրկելու կողածներին:

Նորահավատից որպես պատասխան ակնկալում ենք լսել «Այո՛, հավատում եմ» արտահայտությունը:

- Երկրորդ՝ ձեր մեղքերի բողոքյան համար վստահո՞ւմ եք միայն Հիսուս Քրիստոսին՝ իմանալով, որ ձեր սեփական ջանքերով և ոչ մի բարի գործով երբեք չեք կարող խուսափել ձեր մեղքի նկատմամբ Աստծո արդար դատաստանից: Ձեր փրկության համար վստահո՞ւմ եք խաչի վրա Նրա մահվանը և հարությանը:

Նորահավատից որպես պատասխան ակնկալում ենք լսել «Այո՛, վստահում եմ» արտահայտությունը:

- Երրորդ՝ արդյոք ջանալո՞ւ եք Տեր Հիսուսին ձեր կյանքի բոլոր բնագավառներում հետևել, Նրանից սովորել և Նրան ծառայել: Ակտիվորեն ձգտելու ե՞ք ապրել այնպիսի կյանքով, որը կփառաբանի Նրան և կվկայի Նրա շնորհի ու ողորմության մասին:

Նորահավատից որպես պատասխան ակնկալում ենք լսել «Այո՛, ջանալու եմ» արտահայտությունը:

Երեք պարզ հարց, երեք պարզ պատասխան՝ «Հավատում եմ», «Վստահում եմ», «Զանալու եմ»:

Մենք շհարցրինք, թե արդյոք նոր աշակերտները շատ քան հասկացե՞լ են կամ հաղթանակ տարե՞լ են իրենց մեղավոր սովորությունների նկատմամբ, քանի որ նրանք նոր են սկսում քայլել այս երկնային ճանապարհով: Հասկացողությունը և աստվածապաշտ կյանքը կզան, երբ նրանք կառչած լինեն հավատքից և այն նպատակից, որոնք հայտարարում են իրենց մկրտության ժամանակ:

Այս երեք հարցերը կարող են տրվել յուրաքանչյուր իսկական հավատացյալի ցանկացած ժամանակ: Անկախ նրանից, թե քանի տարի ենք հավատքի մեջ, ամեն օր մեր պատասխանը նույնն է լինելու՝ «Հավատում եմ», «Վստահում եմ», «Զանալու եմ»:

Նեյլ Բուքման

Ի՞նչ ես փնտրում

Հռոմ. 3:22-26

Ելիզաբեթ Թեյլորը մի հայտնի պարբերականում ասում է. «Աստ- ված զիտի, որ ես փորձել եմ. փորձել եմ համբավը, ուտելիքը, տղամարդկանց, թմրանյոթերը և խմիչը: Բայց երբեք խաղաղութ- յուն չեմ գտել»: Պատմությունը շարունակվում է. նշվում է, որ Թեյլորը նայել է մահամերձ մորն ու ասել. «Գուցե նա՞հն է միակ խաղաղութ- յունը»:

Լրագրողը Էլվիս Փրեսլիին նրա մահից վեց շաբաթ առաջ հարց- ում է.

- Էլվիս, երբ դու սկսեցիր երաժշտությամբ զբաղվել, ասում էիր, որ կյանքում երեք բան ես ուզում լինել՝ հարուստ, հայտնի ու երջանիկ. արդյո՞ք այժմ երջանիկ ես:

Փրեսլին պատասխանում է.

- Ո՛չ, ես դժոխային միայնություն եմ զգում:

Հարստությունը, փառքը, ընկերները և նոյնիսկ երիտասարդութ- յունն ու առողջությունը խաղաղություն ու երջանկություն չեն պար- գևում: Էլիզաբեթ Թեյլորն ու Էլվիս Փրեսլին ունեին վերոնշյալ բոլոր բաները, բայց չունեին խաղաղություն և երջանկություն: Այսինքն՝ նրանք ել բացառություն չեն. աշխարհը լի է հարուստ և հայտնի մարդկանցով, ովքեր թշվառ են ու միայնակ: Խճնասպանություն գոր- ծող մարդկանց, հատկապես կյանքի ծաղկունքին իրենց կյանքն ընդ- հատող երիտասարդների թիվն աճում է: Միայնակությունն ու ընկ- ճախտը (դեպքեսիան) հաճախաղեա խնդիրներ են դարձել: Միայն աղքատներն ու հիվանդները չեն, որ ընկնում են միայնակության, ընկ- ճախտի, վախի և մտահոգության մեջ: Ամենուրեք տղամարդիկ ու կա- նայք, հարուստներն ու աղքատները, երիտասարդներն ու տարեցնե- րը տենչում են երջանկություն ու խաղաղություն գտնել: Ո՞րն է խըն- դիրը: Խնդիրն Աստծոց հեռացած լինելն է: Աստվածաշունչն այդ մա- սին ասում է.

«Որ այն ժամանակ առանց Քրիստոսի էիք, հույս չունեիք և անաստված էիք աշխարհում» (Եփես. 2.12):

Աստծուց հեռանալու այս խնդիրն ազդում է ողջ մարդկության վրա, որովհետև

«Բոլորը մեղք գործեցին և Աստծո փառքից պակասեցին» (Հոռմ. 3.23):

Սենք մեղավոր բնություն ունենք, որը զատված է Սուրբ Աստծուց, քայց մեղքի խնդիրը դատարկության զգացում է առաջացնում, որը պետք է լցվի: Մեծ մարեմատիկոս Պատկալը մի անգամ ասել է. «Մեր մեջ կա մի դատարկություն, որը միայն Աստված կարող է լցնել»: Ինչ-պե՞ս պետք է հաղթահարենք մեղքի արգելքը: Խնդրի լուծումը գալիս է Աստծուց, քանզի մեզանից յուրաքանչյուրն արդեն մեղք է գործել: Աստծու լուծումը Հիսուս Քրիստոսն է, ով «Խաղաղության Իշխան է» (Եսայի 9:6). Երրայերեն քառը՝ «Sar Shalom»-ը, անգլերենում ավելի լայն իմաստ ունի, քան խաղաղություն քառը: Այն ոչ միայն պատեհազմի ու կովի բացակայություն է նշանակում, այլ նաև բարգավաճություն, բարեկեցություն, բարեկրություն, ներքին ու արտաքին ներդաշնակություն և խաղաղություն Աստծո հետ: Դա մարդու կատարյալ վիճակն է: Աստծո լուծման մասին մենք կարդում ենք Սուրբ Գրքի մեջ.

«Որովհետև Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ իր միածին Որդուն տվեց, որ ամեն Նրան հավատացողը չկորչի, այլ հավիտենական կյանք ունենա» (Հովի. 3:16):

Աստված կատարեց Իր կարևորագույն քայլը. Նա ուզում է, որ դու խաղաղություն, ուրախություն և հավիտենական կյանք ունենաս: Դու ունե՞ս ուրախություն և խաղաղություն, թե՞ կասկածներն ու վախերն են դարձել քո կենասակերպը: Եթե խաղաղություն, երջանկություն և ուրախություն ես փնտրում, կգտնես միայն Հիսուս Քրիստոսի մեջ, որը խաչվեց մեզանից յուրաքանչյուրի համար: Նա ուզում է, որ դու խաղաղություն ու հավիտենական կյանք ունենաս: Դու կարող ես հենց հիմա հաշտվել Աստծո հետ և Նրան քո սրտի ու կյանքի մեջ հրավիրել: Կարող ես դա անել այսախի պարզ աղոքքով.

«Սիրելի՛ Հիսուս, ես օգնության կարիք ունեմ, խնդրում եմ օգնի՛ր, ես մեղավոր եմ, բայց ուզում եմ կյանքս կարգավորել, սակայն մենակ չեմ կարողանում: Չատ եմ փորձել ու ձախողվել: Խնդրում եմ ների՛ իմ բոլոր մեղքերը և ինձ նոր սկի՛զք տուր: Ես հավատում եմ, որ դու խաչվել ես իմ մեղքերի համար և սիրում ես ինձ: Արի՛ իմ կյանքի մեջ և իմ Տե՛րն ու Փրկի՛ջը դարձիր: Ես Քո խաղաղության և ուժի կարիքն ունեմ: Ես իմ կյանքն ամբողջությամբ հանձնում եմ Քեզ: Այժմ հավատում եմ, որ ներել ես մեղքերս ու փրկել հոգիս: Շնորհակապություն: Ամե՛ն»:

Վեր.՝ Հովսեփի Հովսեփիյան

Հարսանիքը

Մատթ. 25:1-13

Եթ երիտասարդ զույգը որոշում է ամուսնանալ, անմիջապես լրձվում է՝ պատրաստվելու մեծ օրվան: Ինչպես փեսան է պատրաստություններ տեսնում, նույնպես էլ հարսը պատրաստվում է՝ հավատալով, վստահելով, հուսալով, սիրելով և սպասելով այն օրվան, երբ իր փեսան գալու է, ու ինքը հռչակվելու է փեսայի հարսը: Մարդկային ամուսնության ու հարսնիքի այս գեղեցիկ խորհուրդը խորհրդանշում է և պատկերում է Աստծո և մարդու միջև եղած սիրո հարաբերությունը: Այս հարաբերության առնչությամբ երբ վերջին ընթրիքից հետո Տեր Հիսուսը խոսում էր աշակերտների հետ իր հարության և երկրորդ գալստյան մասին, նրանց այսպես սովորեցրեց. «Թող ձեր սրտերը չխռովվեն. Աստծոն հավատացեք, նույնպես Ինձ հավատացեք: Իմ Հոր տանը շատ բնակարաններ կան. եթե այդպես չիներ, ես ձեզ կասեի: Ես գնում եմ ձեզ համար տեղ պատրաստելու: Եվ եթե գնամ և ձեզ համար տեղ պատրաստեմ, դարձյալ կզամ և ձեզ Ինձ մոտ կառնեմ, որպեսզի որտեղ Ես եմ, դուք էլ այնտեղ լինեք: Եվ ուր որ Ես գնում եմ, գիտեք և ճանապարհ գիտեք»» (Հովի. 14:1-4): Հիսուսը նաև իր քահանայապետական աղոթքում այս խնդրեց Իր

աշակերտների և բոլոր հավատացյալների համար. «Հայր, Ես կամ նում եմ, որ նրանք էլ, ում Դու ինձ տվեցիր, Ինձ հետ լինեն, որ որ Ես եմ, որպեսզի տեսնեն Իմ փառքը, որ Ինձ տվեցիր. քանի որ Դու Ինձ աշխարհի հիմնումից առաջ սիրեցիր» (Հովհ. 17:24): Մարդկային ամուսնությունը և պատկի խորհուրդը խորհրդապատկերն է Հիսուսի երկրորդ հայտնության և հավատացյալների հափշտակության: Քրիստոսը ներկայացվում է որպես «փեսա», իսկ եկեղեցին, որ կազմվել է առաջին դարից, այսինքն՝ տիեզերական եկեղեցու բոլոր անդամները, ներկայացվում են որպես «հարս»: Հիսուսի երկրորդ գալուստը և եկեղեցու հափշտակությունը մարդու հավիտենականությունը բնորոշող ստույգ իրականություն է, որ Աստված կատարելու է՝ ամբողջացնելու մարդկության համար Իր պատրաստած ձրի փըրկության ծրագիրը: Այս իրականությունն ունի իր երեք հատկանիշները.

1. Գործը Առաքելոց 1:9-11-ում Ղուկաս առաքյալն այսպես է գրում. «Եվ երբ այս բաներն ասաց, մինչ նրանք դիտում էին, համբարձվեց, և մի ամպ Նրան ծածկեց նրանց աչքից: Եվ քանի դեռ ակնապիշ դեպի երկինք էին նայում և մինչ Նա վեր էր գնում, ահա սախտակ զգեստներով երկու մարդ կանգնեցին նրանց կողքին, որ նաև ասացին. «Ո՞վ զալիլիացի մարդիկ, ինչո՞ւ եք կանգնած դեպի երկինք նայում, այս նոյն Հիսուսը, որ ձեզանից երկինք վերցվեց, պիտի զանոյն ձևով, ինչպես տեսնում եք Նրան երկինք գնալիս»»: Պողոս առաքյալը Ա Թես. 4:14-17-ում այսպես է սովորեցնում. «Որպիհետև, եթե հավատում ենք, թե Հիսուսը մեռավ և հարություն առավ, այնպես էլ Աստված Հիսուսով ննջողներին կրերի Նրա հետ: Որովհետև, Տիրոջ Խոսքով ձեզ սա ասենք, թե մեզնից նրանք, որ կենդանի են ու մնան մինչև Տիրոջ գալուստը, ննջեցյալներից առաջ չեն անցնելու: Որովհետև Տերն Ինքը ազդարարության իրամանով, իրեշտակապետի ձայնով, Աստծո փողով կիշնի երկնքից, և նախ Քրիստոսով մեռածները հարություն պիտի առնեն. հետո մենք, եթե ողջ մնանք, նրանց հետ միասին պիտի հափշտակվենք ամպերով՝ ողի մեջ Տիրոջը ոիմավորելու. և այդպես հավիտյան Տիրոջ հետ պիտի լինենք: Ուրեմն, միսիթարեցե՛ք միմյանց այս խոսքերով»:

Հիսուսն Իր երկրորդ հայտնության նկատմամբ այսպես է սովորեց-

նում Իր աշակերտներին. «Այն ժամանակ, եթե երկու հոգի լինեն արտում. մեկը կվերցվի, իսկ մյուսը՝ կմնա: Եթե երկու կին մեկ երկանքով աղախս լինեն, մեկը կվերցվի, մյուսը՝ կմնա»: Տեր Հիսուսի երկրորդ գալուստը և եկեղեցու հափշտակությունը ստույգ, հաստատ և կատարյալ վատահության արժանի իրականություն է, որ Տեր Հիսուսը խոստացավ: Այս իրականությունը կարող ենք հավատքով ըմբռնել: Մենք՝ որպես Աստծո տիեզերական ընդհանուր եկեղեցու անդամներ, հավատում ենք ու վստահում ենք Տիրոջ խոստումներին, որ Նա հայտնվելու է ու մեզ հափշտակելով՝ տանելու է Իր մոտ:

2. Տեր Հիսուսի վերաբարձր նաև անակնկալ իրականություն է: Մատթ. 24:36-ում Տեր Հիսուսը սովորեցնում է. «Սակայն այն օրվա և ժամի մասին ոչ ոք չգիտի, ոչ ոք, նույնիսկ երկնքի հրեշտակները չգիտեն, այլ միայն՝ Իմ Հայրը»: 24:42-ն ասում է. «Ուրեմն արքուն եղեք, որովհետև չգիտեք, թե ո՞ր ժամին կգա ձեր Տերը»: 24:44. «Դրա համար դո՛ք էլ պատրաստ եղեք, որովհետև Մարդու Որդին կգա այն ժամին, երբ դուք չեք սպասում»: Պողոս առաքյալը Ա Կորնթ. 15:51-52-ում գրում է. «Ահա, մի խորհուրդ հայտնեմ ձեզ. բոլորս պիտի չննջենք, բայց բոլորս պիտի փոխվենք, հանկարծակի, մեկ ակնքարթում՝ վերջին փողի ժամանակ, որովհետև փողը կհնչի, մեռելները հարություն կառնեն առանց ապականության, և մենք կփոխվենք»: Արդյոք ո՞ր վայրկյանի ընթացքում է հնչելու Աստծո փողը ու ե՞րբ է լինելու այդ օրինյալ պահը, երբ Փեսան զա ու Նրան դիմավորենք օդի մեջ: Պողոս առաքյալը Բ Թես. 5-րդ գլուխում շեշտում է, թե Տիրոջ օրը գիշերվա գողի պես է լինելու: Ղոկ. 12:39-40-ում կարդում ենք. «Քայց այս էլ իմացեք, որ եթե տանուտերն իմանար, թե գողը որ ժամին է գալու, արթուն կմնար և բույլ չեր տա, որ իր տունը մտնեն: Ուրեմն, դուք էլ պատրաստ եղեք, որովհետև Մարդու Որդին կգա այն ժամին, երբ չեք սպասում»: Նաև 21:34-36. «Զգուշացեք ձեր անձերից, միգուցե ձեր սրտերը ծանրանան շատակերությամբ, հարթեցողությամբ, այս կյանքի հոգսերով, և այդ օրը անսպասելի զա ձեր վրա: Որովհետև այդ օրը որոգայրի պես կիասնի բոլորին, որ ապրում են երկրի վրա: Ուրեմն, արթուն եղեք, և միշտ աղորեցե՛ք, որպեսզի արժանի լինեք ազատվելու բոլոր այն բաներից, որ պիտի զան, և կանգնեք Մարդու Որդու առջև»:

Այն՝ հավատքով ենք ըմբռնում այս ստույգ իրականությունը և ապա հույսով սպասում ենք այս անակնկալ իրականությանը՝ դիմավորելու մեր փեսային՝ Տեր Հիսուս Քրիստոսին: Մրան նաև պետք է պատրաստվել:

3. Անհրաժեշտ է պատրաստվել և պատրաստել մեր շրջապատի մարդկանց, որովհետև մոտեցել է հափշտակության պահը: Հակոբոսն իր թրթի 5-րդ գլխի 7-րդ համարում այսպես է ասում. «Ուստի, համբերո՞ղ եղեք, եղբայրնե՞ր՝ մինչև Տիրոջ գալուստը. ահա մշակը սպասում է երկրի թանկազին պտղին, և համբերությամբ է սպասում, մինչև նա ստանա առաջին ու վերջին անձրևը»: Պողոս առաքյալը փիլիպպեցիներին այսպես է հորդորում. «Սիշտ ուրախ եղեք Տիրոջով, նորից եմ ասում՝ ուրախ եղեք»: Այս համարները մեզ հստակ ցույց են տալիս, որ Տիրոջ գալուստի ստույգ և անակնկալ պահը մոտ է: Ի՞նչ է ասում Աստծո Խոսքը այս հարցի մասին: Բ Պետ. 3:3-4. «Բայց նախ պետք է իմանաք, որ վերջին օրերին գալու են ծաղրողներ, որոնք ընթանալու են իրենց ցանկությունների համեմատ, և ասելու են. «Ո՞ւր է Նրա գալստյան խոստումը, քանի որ մեր հայրերը նեցեցին, բայց ամեն ինչ շարունակվում է այնպես, ինչպես արարչագործության սկզբից էր»»:

Գիտենք, որ «Տիրոջ մոտ մեկ օրը հազար տարվա պես է ու հազար տարին մեկ օրվա պես: Տերը չի ուշացնի Իր խոստումը, ինչպես ոմանք ուշացած են համարում, այլ երկայնամիտ է մեր նկատմամբ. չի ուզում որևէ մեկի կորուստը, այլ՝ որ ամենքը ապաշխարության գան»: Տեր Հիսուսի խոստումներին վստահելով՝ հավատացյալներիս պարտականությունն է պատրաստվել սիրելով: Հավատքով ըմբռնում ենք, հույսով սպասում ենք, սիրով պատրաստվում ենք:

Այս սերը նախ պետք է լինի մեր և Աստծո միջև: Պիտի սիրենք Աստծուն, որովհետև նախ Նա սիրեց մեզ, երբ Իր Որդու կյանքը չխնայեց մեզ համար: Արդյոք սիրո՞ւմ ես Աստծուն, վայելե՞լ ես Նրա ձրի փրկության պարզելու: Արդյոք փնտրե՞լ ես ներում, փրկություն ու շնորհը: Եթե այդ չես արել, ապա չես կարող վայելել Տիրոջ ներկայությունը, երբ Նա զա Իր եկեղեցին մեկ վայրկյանում տանելու:

Իսկ նրանց, ովքեր ունեն փրկության փորձառությունը, Պողոս ա-

ռաքյալը հորդորում է, որ Աստծուն սիրելով հանդերձ իրենց քաղցրությունը հայտնեն բոլորին: Հխուսի երկրորդ գալստյան համար արված պատրաստությունը չպետք է լինի չարամտությամբ, բամբասանքներով, կեղծավորությամբ, հապատությամբ, նախանձով ու կոիվներով, այլ պարզությամբ, անկեղծությամբ, հեզությամբ, խոնարհությամբ, խաղաղասիրությամբ, երկայնմտությամբ, ծառայությամբ, քաղցրությամբ, ողորմությամբ, միաբանությամբ, ներողամտությամբ և սիրով:

Զննենք ինքներս մեզ: Եթե տակավին չես հանձնվել Տիրոջը, հենց այսօր արա՛ այդ քայլը, որպեսզի հափշտակվես բոլոր սրբերի հետ միասին: Իսկ նրանք, ովքեր ընդունել են Տիրոջը, կարող են վստահ հավատալ այս ստույգ իրականությանը և սպասել անակնկալ պահին՝ սիրելով պատրաստվել, նաև պատրաստել ուրիշներին Փեսային մոտալուտ գալուստին:

Վահիկ եղբ. Հաղաղյան

Պարկեշտության արդյունքը

Տարիքն առած մի հաջող վաճառական ուգեց իրեն իրավահաջորդ նշանակել: Իր զավակներից կամ տնօրեններից մեկին ընտրելու վոխարեն նա բոլոր երիտասարդ պաշտոնյաներին ժողովի կանչեց և ասաց. «Ժամանակն է, որ ես գործը վոխանցեմ, ուստի որոշել եմ ձեզանից մեկին ընտրել՝ որպես նախագահի»:

Երիտասարդ պաշտոնյաներն ապշեցին: Գործատերը շարունակեց. «Այսօր ամեն մեկիդ հունտ եմ տալու, հատուկ մի հունտ: Ուզում եմ, որ այն ցանեք, ջրեք և մեկ տարի անց ինձ բերեք, որպեսզի տեսնեմ, թե ինչ եք արել այդ հունտով: Ես նայելու եմ ձեր քաղաքներին և ընտրելու եմ իմ իրավահաջորդին»:

Զիմ անունով մի մարդ կար այնտեղ այդ օրը: Նա նույնպես մյուս-

ների պես հունտ ստացավ: Ուրախությամբ տուն գնաց և կնոջը պատմեց վարպետի առաջարկը:

Կինը նրան օգնեց, որ ցանեն այդ հասուկ հունտը: Նա ամեն օր ջրում էր այն՝ փափազելով տեսնել դրա աճը: Երեք շաբաթ անց մյուս պաշտոնյաները սկսեցին խոսել իրենց հունտերի մասին, որոնք սկսել էին ծլել և աճել: Զիմը միշտ հոգ էր տանում իր հունտի մասին, բայց դրանից ոչինչ չէր աճում:

Շաբաթներ և ամիսներ անցան: Մինչ մյուսները պատմում էին ի- րենց հաջող տունկերի մասին, Զիմը ամաչում էր, քանի որ իր հուն- տը նույնն էր մնացել: Նա շարունակում էր այն ջրել և հողը բեղմ- նավորել, քանի որ շատ էր ուզում, որ իր հունտն էլ մեծանա:

Վերջապես տարին անցավ, և բոլոր երիտասարդ պաշտոնյաներն իրենց թաղարժերը բերեցին, որ նախագահը քննի դրանք: Զիմը կնոջն ասաց, թե իր դատարկ թաղարը չի ուզում տանել: Սակայն կինը առաջարկեց, որ պարկեշտ լինի և տանի այն:

Զիմը շատ վաս վաս էր զգում, բայց հասկանում էր, որ կինը ճիշտ է: Ուստի դատարկ թաղարը տարավ ժողովարահ: Երբ ներս մտավ, զարմացավ՝ տարբեր տունկեր տեսնելով: Բոլորն էլ գեղեցիկ էին, տարբեր չափերի ու ձևերի: Երբ Զիմն իր դատարկ թաղարը գետնին դրեց, ոմանք ծիծաղեցին, ոմանք էլ խղճացին նրան:

Երբ նախագահը եկավ, բարևեց բոլորին և քննեց սենյակը:

- Որքա՞ն մեծ բույսեր, ծառեր և ծաղիկներ եք աճեցրել, - ասաց նա:
- Այսօր ձեզանից մեկը իմ իրավահաջորդը կնշանակվի:

Զիմը նեղսրտեց, քանի որ զիտեր, որ ձախողվել է, ուստի մտածեց, որ թերևս աշխատանքն էլ կկորցնի: Բայց երբ իր հերթը հասավ, նա բացատրեց պատահածը:

Նախագահը խնդրեց բոլոր ներկաներից, որ իրենց տեղերը գրա- վեն: Միայն Զիմին պահեց իր կողքին: Դիմելով մյուսներին՝ հայտա- րարեց.

- Ահավասիկ ձեր հաջորդ նախագահը: Նրա անունը Զիմ է:

Ապշած մարդը ականջին չհավատաց: Ինչպե՞ս կարող էր նա հա-
զորդ նախագահը լինել, եթե իր հունտը չէր աճել:

Նախագահն ասաց.

- Մեկ տարի առաջ ձեզանից ամեն մեկին հունտ տվեցի և ասացի, որ
այն տուն տանեք, ցանեք, ջրեք, աճեցնեք և ինձ բերեք: Զեզ տված
հունտերից բոլորն էլ անկենդան էին, քանի որ խաշած էին: Անկա-
րելի էր, որ դրանք մեծանային: Դուք բոլորդ, բացի Զիմից, ինձ ծա-
ռեր, բույսեր և ծաղիկներ բերեցիք այսօր: Եվ եք տեսաք, որ ձեր
հունտը չի ծլում, այն փոխարինեցիք որիշով: Սիայն Զիմն է պար-
կեցտը, որ քաջություն ունեցավ իր թաղարը բերելու իմ տված հուն-
տով: Ուստի նա է լինելու ձեր նոր նախագահը:

Երբ պարկեշտություն սերմանենք, վստահություն կհնձենք:

Երբ բարիք սերմանենք, բարեկամներ կհնձենք:

Երբ խոնարհություն սերմանենք, մեծություն կհնձենք:

Երբ հարատևություն սերմանենք, գոհունակություն կհնձենք:

Երբ ծանր աշխատանք սերմանենք, հաջողություն կհնձենք:

Երբ ներում սերմանենք, հաշտություն կհնձենք:

Երբ Աստծո Խոսքը սերմանենք, փրկություն կհնձենք:

Ուստի ուշադիր եղիք, թե ինչ ես սերմանում: Դա է որոշելու, թե ինչ
ես հնձելու ապագայում:

2000 տարի առաջ Պողոս առաքյալը գաղատացիներին նույնն ա-
սաց մեկ նախադասությամբ. «Մարդ ինչ որ ցանում է, այն էլ պիտի
հնձի» (Գ.աղ. 6:8):

«Վերստին ծնված լինելով ոչ թե ապականացու սերմից, այլ՝ անա-
պականացուից՝ Աստծո Խոսքով, որն ապրում է և մնում է հավիտ-
յան» (Ա. Պետ. 1:23):

Քաղված

* * *

Նոր տարին՝ առիթ նորոգության

Նոր տարին սկսվեց: Ի՞նչն է, որ տարին դարձնում է նոր տարի: Թվականի փոփոխությունը: Թվականի փոփոխությունը առաջխաղացում չի բերում մեր կյանքում ու կենցաղում, եթե Սուրբ Հոգին շփոխի մեր կյանքը ու մեր կյանքի ընթացքը:

Ուստի նոր տարվա առիթով խնդրե՛նք Տիրոջից, որ շնորհի մեզ նոր սիրտ, մի սիրտ, որը լի է Հիսուսի նորոգող սիրով, սիրտ, որն անկեղծորեն սիրել գիտի, սիրտ, որն Աստված պաշտել ու երկրապագել գիտի, սիրտ, որն Աստծուն փառաբանել ու մեծարել գիտի, սիրտ, որն Աստծուն հնազանդվել գիտի:

Նոր տարվա առիթով խնդրե՛նք Տիրոջը, որ շնորհի մեզ նոր հոգի, մի հոգի, որը մաքրված է Աստծո Հոգով, ներված է ու ներող, անոխակալ ու բարեգործ է, Սուրբ Հոգով տաճարացած հոգի, փառաբանության շտեմարան դարձած հոգի:

Նոր տարվա առիթով խնդրե՛նք Տիրոջը, որ շնորհի մեզ նոր միտք՝ նորոգված, իր մտածունքի բեման Քրիստոսի սերն ու խոսքերը դարձնող միտք, Աստծո օրենքների մասին մտածելով ուրախացող միտք, իր ուշադրությունը երկնային կյանքի վրա կենտրոնացնող միտք:

Վերջապես, նոր տարվա առիթով խնդրե՛նք Տիրոջը, որ շնորհի մեզ նոր կյանք, և այն լինի հավատքի կյանք, նվիրման, զոհողության, աստվածասիրության ու մարդասիրության կյանք: Ահա միայն այն ժամանակ նոր տարին կդառնա Նոր Տարի:

Թվականի փոփոխությունը չէ, որ տարին դարձնում է նոր տարի, այլ Սուրբ Հոգու բերած նորոգությունը:

Քաղված